♉

Горски гледаше фитнес инструктора и не можеше да повярва.
Момчето помагаше на някакъв възпълен средно възрастен господин да вдигне щангата по точно определен начин. Тъкмо беше показал как се прави и сега наблюдаваше дали мъжът ще извърши упражнението правилно. Цялото внимание на инструктора беше насочено да наблюдава клиента си, а тялото му беше заело поза, като че ли сам той вдига железата.
Младокът беше толкова очевидно едно единствено нещо в този момент – движението – че ако страничен човек го наблюдаваше без да знаеше какво беше показал преди малко, вероятно пак щеше да се досети за техниката.
Както когато куче гледа кокал – си каза Горски – абсолютно очевидно е за какво си мисли и е ясно, че други мисли няма – невероятно!
Горски си зададе въпроса дали изобщо сам ще може някога да се посвети дотолкова на едно единствено нещо – с ум, душа и тяло – че да заглуши всички странични шумове.
После си зададе и втори въпрос: ако успее, кое ли ще е това нещо?
И изпусна единия дъмбел, за щастие встрани от крака си.

- - -

Горски се наведе и взе старата метална купичка, която майка й беше хвърлила по нея в яда си. Стара соц. паница, неръждаема. Хранеха я в нея, когато беше малка. Майка й всъщност никога по никого не беше хвърляла нищо.
Горски тъкмо се беше върнала от Англия, завършила трети курс генетика. Една от най-трудните специалности за влизане. В един от най-престижните университети, с пълна стипендия. И тъкмо беше заявила, че това повече няма да го учи.
„Какво??? Защо???”
Защото е на 21 години, с генетиката може да се лекува тялото, но не и душата, освен това тя иска да пътува, иска да има много гледни точки към живота, не може да се посвети само на едно единствено нещо...

И тогава майка й хвърли съдината по нея.
Точно след като дъщеря й каза, че не може да посвети живота си на едно-единствено нещо.
В очите на възрастната жена имаше сълзи. Излезе от кухнята. Не можа да каже нищо повече.

Горски се наведе и вдигна старата паничка. Имаше груб надпис „НЕРЪЖД. 0.50 ЛВ”
И й се стори, че съдът тежи много повече, отколкото можеше да се очаква.

manuiloff.com „Книга на промените” ©Александър Мануилов, 2012-14 г./ „Book of Changes” ©Alexander Manuiloff, 2012-14